

Intersindical Valenciana

C/Juan de Mena, 18 Tel.963 91 91 47 Fax:963
92 43 34 CP 46008 València
correu-e:
intersindicalvalenciana@intersindical.org
<http://www.intersindical.org>

Atur (vaga general) nacional a Colòmbia.

La massacre policial ordenada pel govern d'Iván Duc i executada pel seu Ministeri de Defensa no aconsegueix desmobilitzar el poble colombià

Amb gran dolor i indignació condemnem i informem al País Valencià i a tots els pobles de l'Estat espanyol, la gran massacre que ha comès aquesta setmana el govern de Colòmbia al capdavant del seu president Iván Duque i el seu ministre de Defensa Diego Molano, contra el valerós poble colombià que s'ha llançat a vigoroses mobilitzacions als carrers des del 28 de maig a una aturada nacional indefinida que fins al dia d'avui se sosté tot i les esgarrifoses xifres publicades per la Campanya Defensar la Llibertat Assumpte de Totes:

"21 persones assassinades, 208 ferides, 18 amb mutilació per lesions oculars, 10 casos de violència sexual i violències basades en gènere, al menys 503 detinguts i 42 agressions intencionals a defensors/es de Drets Humans o reporters reporters independents que denunciaven o intentaven posar fi a aquests atropellaments ". Aquestes són les xifres registrades rigorosament fins al 2 de maig al capvespre, però es desconeixen els informes exactes de les víctimes d'aquella nit, de manera que podrien augmentar considerablement els registres.

Les reivindicacions de l'atur nacional són múltiples i recullen el plantejat en les massives mobilitzacions de finals de l'anterior aturada de l'any 2019 abans de l'explosió de la pandèmia, aguditzada la crisi social pel deplorable maneig que el govern ha donat a la mateixa, ja que de fet, se situa en el lloc 12 amb major nombre de persones infectades al món (2.900.000) i en el lloc 11 per nombre de persones mortes (73.230) pel Covid 19 comptabilitzats a 30 d'abril.

Però el que va fer vessar el got de la paciència ciutadana i va precisar la urgència inajornable de l'atur, va ser la reforma tributària, cínicament titulada pel seu ponent, el ministre Alberto Carrasquilla com "Llei de solidaritat social", presentada de forma irracional en el moment més crític de la desprotecció social en què s'han vist sumides les grans majories de país. Aquesta reforma pretenia recollir aproximadament 25 bilions de pesos per cobrir els grans buits fiscals deixats per la demencial política aplicada per assumir "suposadament" els costos de la pandèmia pel que fa a protecció social, cosa que no ha estat així i ho resumim de la següent manera: el primer que va decretar va ser aprovar un desemborsament de 18 bilions (equivalent a 3.913.000 d'euros) per al sector financer privat amb el pretext que calia que tingués liquiditat per subvencionar les empreses. D'aquests 18 bilions, els banquers van descomptar immediatament 8 bilions (1.743 milions d'euros) de guanys que els devien i es van repartir sense cap vergonya, la major part per al tsar de les finances a Colòmbia, el cap de la banda de corrupció més

gran dels últims decennis a Colòmbia, Luis Carlos Sarmiento Angulo, involucrat fins moll de l'os en bilionaris contractes amb Odebrecht per citar només a el gegant de la corrupció de les corporacions sud-americanes. I els altres 10 bilions (2.178.000 d'euros) van ser lliurats a les empreses més poderoses de Colòmbia, deixant en el desemparament a les Pimes (petites i mitjanes empreses) que aporten el 80% de l'ocupació "formal" a Colòmbia, perquè entre altres coses, l'ocupació informal o l'anomenat "rebusque" en termes populars aconsegueix més del 50% de la població econòmicament activa, en termes reals. I a les grans masses famolenques se'ls van repartir mercats miserables que a més, de manera gairebé que surreal van ser un altre fortí per a les màfies regionals que inflaven els preus dels aliments per robar a costa dels miserables mercats que arribaven a les llars fins i tot fins amb alguns productes peribles en estat de descomposició. En fi, per sintetitzar, enmig d'aquest criminal panorama de corrupció, de total burla i cinisme davant de la desesperació social, el govern ultra neoliberal de Colòmbia, ha tingut la indecència de presentar aquesta reforma tributària, la tercera en menys de tres anys que porta en l'exercici de poder, sense tenir en compte en gens ni mica les condicions que van portar a major misèria a immensos sectors ja de fet, empobrits des de fa anys. Per la resta, la desocupació s'ha acabat de disparar, ja que un altíssim percentatge de Pimes han hagut de tancar les seves empreses. A dia d'avui, més de nou milions de persones al país sud-americanà, només arriben a menjar un cop a el dia.

Però l'atur com ho hem dit, no s'esgota en el rebuig massiu, multitudinari que de manera explícita es va expressar contra la reforma tributària, sinó que exigeix més aturar la imparable massacre de líders socials (35 massacres en el que va de l'any 2021 amb 132 víctimes) és a dir, el desmunt del paramilitarisme i per descomptat, el compliment integral dels acords de pau. Fins al moment han estat assassinats més de 250 ex combatents de les FARC-EP i més de 900 lidereses i líders socials indígenes, afrodescendents, camperols i urbans, des de la signatura de l'Acord de Pau a l'any 2016.

Per això, quan el dia diumenge 2 de maig, el president Duque va aparèixer davant les càmeres a escenificar la "suposada" retirada de la reforma, ningú va celebrar ni el va creure perquè ja tot el poble colombià coneix la seva mitomania, però a més, perquè no dir terminantment que s'enfonsava la reforma, sinó que li demanava a Congrés retirar-la i que presentaria un nou text. El sùmmum del cinisme. Però el més greu, és que immediatament va ordenar arrasar amb tot el moviment social concentrat als carrers, principalment a la ciutat de Cali, on totes les vies de sortides inter-departamentals continuen bloquejades amb el suport de el sector dels camioners (transportistes) que s'ha sumat decididament a l'atur nacional. Al respecte, es van filtrar declaracions del comandant de l'Exèrcit, el general Zapateiro on donava informe al president Duque del pla criminal per "restablir l'ordre" el que significava ordre de foc al "vandalisme terrorista" que ells anomenen quan està comprovat que molts dels anomenats vàndals són pagats per les mateixes màfies associades al govern i al seu partit Centre Democràtic, per desprestigiar la protesta social. També s'han descobert policies i paramilitars infiltrats, fins i tot circula un vídeo d'un policia vestit de civil que va rebre un tret i quan el van a auxiliar li descobreixen l'armilla antibales que portava. Finalment, està demostrat fins a la sacietat que el ESMAD (Esquadró Mòbil Anti Disturbis) és el que arriba a agredir ia violentar als pacífics manifestants, llançant indiscriminadament gasos lacrimògens, bombes atordidores i bales per dispersar les masses, provocant les increïbles xifres citades a l'inici, de morts, ferits greus, desaparicions, violacions a dones, detencions, etcètera, que malgrat tot no aconsegueixen vèncer el coratge de el poble, majoritàriament joves de les barriades populars que a el no tenir res a perdre, sense perspectives de futur, amb fam, sense estudi ni treball, no els importa lliurar la vida pel seu país.

"El Comitè Nacional d'Atur manifesta la seva decisió de seguir a l'atur i la mobilització nacional, aixecant com a objectius centrals per a aquest moment:

- Garanties i llibertats democràtiques: garanties constitucionals a la mobilització i a la protesta
- La desmilitarització de les ciutats
- Cessament de les massacres i càstig als responsables.
- Desmantellament de l'ESMAD
- Negociació amb el Comitè Nacional d'Atur de el plec d'emergència, així resumit:

1. Retirada del projecte de Llei 010 de Salut i enfortiment d'una massiva vacunació.
2. Renda bàsica d'almenys, un salari mínim legal mensual
3. Defensa de la producció nacional agropecuària, industrial, artesanal, camperola. Subsidi a les PIMES i ocupació amb drets i una política que defensi la sobirania i seguretat alimentària.
4. Matrícula zero i no a l'alternança educativa.
5. No discriminació de gènere ni per identitat sexual i ètnica.
6. No privatitzacions. Derogària de el decret 1174.
7. Aturar les eradicacions forçades de cultius d'ús il·lícit i aspersions aèries de cultius amb glifosat. "

El poble colombià està donant una lliçó de dignitat, de consciència social, de resistència davant un Estat fallit, lliurat a les màfies de el narcotràfic i el paramilitarisme que està arribant a l'apoteosi del seu desvergonyiment, del seu cinisme i del seu indubtable fracàs polític, social i cultural en què està sumint a una societat que en la seva immensa majoria es caracteritza per ser un poble treballador, emprenedor, alegre i hospitalari. En aquest moment crucial de la història de Colòmbia ens preguntem de la mateixa manera que en temps recents ho vam fer amb la barbàrie imposada contra els seus pobles per Piñera a Xile, per Moreno a l'Equador i el govern colpista d'Añez a Bolívia, on són la senyora Bachelet i el senyor Almagro qui en el seu moment van ser còmplices instigadors d'aquestes massacres i crims d'Estat, així com ara continuen atiant el foc contra la República Bolivariana de Veneçuela i oculten la ingerència desmesurada d'Iván Duque qui amb enlluernadora cinisme vocífera i brama acusant del que "ell" comet amb el seu poble a un altre govern que dit siga de passada, per més bloqueig de USA i dels seus aliats de l'OTAN, per més dificultats que li haja tocat enfrontar ha estat exemplar en la cura dels seus compatriotes davant de la pandèmia de la Covid19, sent un dels països amb menor nombre d'infectats i de morts al món. Però els intents de cops d'Estat a president Nicolás Maduro, que han propiciat des de territori colombià els paramilitars protegits pel govern de Duque sempre són ocultats a l'anomenada comunitat internacional. No es parla tampoc de les tropes especials d'USA que amb total impunitat i sense cap vergonya el senyor Duque va convidar a romandre en sòl colombià en contra de la Constitució i de gran part de Congrés que es va pronunciar contra semblant acte que atempta directament contra la sobirania de país i prefigura l'assistència i coordinació en el terreny de les agressions bèl·liques a la república germana.

Per tot l'anterior, condemnem de manera enèrgica els crims de l'Estat colombià i com a responsable directe de la massacre assenyalem al president Iván Duque que en aquesta fatídica setmana ha deixat al descobert el seu veritable caràcter feixista, violador dels drets humans consolidant la doctrina uribista que durant tot el segle XXI ha semblat de terror el bell i riquíssim -encara expoliat- territori de Colòmbia, els pobladors continuen amb gran fermesa i determinació en peu de lluita. Per tant, exigim el cessament immediat de la violència per part de la Policia i l'Exèrcit Nacional de Colòmbia contra els

manifestants, respectant el dret inalienable a la protesta social i demanem de la societat valenciana i de tot l'Estat espanyol la solidaritat amb el poble colombià. Així mateix, exigim al govern de la Generalitat i al govern estatal de coalició, el seu pronunciament davant l'ONU i davant el Parlament Europeu perquè intervinga a temps abans que el dessagne siga imparable perquè com hem vist aquesta vegada, novament les colombianes i colombians estan disposats a arribar fins a les últimes conseqüències i ofrenar la vida per l'alliberament de la seva nació de les urpes de la narco-paramilitar dictadura que oficia al capdavant d'Iván Duque.

La nostra abraçada solidària al combatiu poble colombià

Intersindical Valenciana

València 4 de maig de 2021

P.S. Ahir va renunciar l'economista Alberto Carrasquilla al seu càrrec com a ministre d'Hisenda.